

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۷/۱۱

محمديوسف صابر ساپی

د پنجاب پوځي ستراتيژي او د ا.ا. تكتيكي گوزارونه

د پاکستان له خوا پر افغانستان باندې وخت په وخت بریدونه له ځان سره ټاکلی پیام لري. پاکستانی پوځ د ټاکلي ستراتيژيکي پلان له مخې عمل کوي. ددې په مقابل کې د اسلامي امارت ځوابونه د کومې ستراتيژي پر بنسټ باندې نه، بلکې غچ اخیستونکي دي.

د پاکستان د ستراتيژي د معلومولو له پاره ډیرو قوې او دقیقو استخباراتي پلټنو ته ضرورت نشته. یواځې په بیدار او هوښیار نظر سره د پاکستانی ټولنیزو رسنیو دوامداره څارنه په روښانه توګه څرګندوي چې له ډیره وخته د پاکستانی جرنیلانو د میز په سر د افغانستان په ضد د عملیاتو بشپړ پلان پروت دی، اما د حالاتو انکشافاتو ته سترګې په لار دي. پاکستانی پوځي ستراتيژي دوه غوره برخې لري:

۱ - په سیمه کې د کرکیچ امریکایي ستراتيژي سره سم د چین او روسیې په ضد د جیو پولیټیکي سیالیو د ډګر په توګه افغانستان باید ناآمنه شي. لدې سره سم پاکستان د امریکا-انګلیس د سیمه ایزې اجرائیوي ادارې په توګه د افغانستان د ناآمنی ستراتيژي تعقیبوي. د سیمې امنیت، په ځانګړي توګه د افغانستان امنیت د پاکستان پایښت ته، په سیمه کې د لودیز استعماري ناسور په توګه، ګواښ دی.

ښایي په پام کې وساتو چې امریکا اوس د شلمې پېړۍ امریکا نه ده چې د خپلې غوښتنې سره سم د نړۍ په هر ګوټ کې هر څه وکولای شي. امریکا نن هم په نړۍ کې ډیر څه کولای شي، اما هر څه نه شي کولای. افغانستان او ایران یې ژوندي مثالونه دي. افغانستان او ایران بمباردولی شي، اما نیولی او ساتلی یې نه شي، ځکه چې دغه ستر پوځ کافي او غښتلي پلي ځواک نه لري. ننډاره یې ملیتاریزم یې کاغذي ببر ته ورته، د پخواني شوروي ستر پوځ ته ورته ښه لري.

پر ایران باندې د امریکا او اسرائیلو د برید د پیل دمخه کله چې د ترمپ له خوا د بګرام د هوایي اډې د بیا نیولو ګونګوسي روانې وې او عاصم منیر د ترمپ د خوښې وړ مارشال په څیر په شا تپول کیده، هغه وخت د امریکایي او پاکستانی چارواکو انتظارات څه بل ډول وو. امریکایي، اسرائیلي او ورسره پاکستانی مشرانو داسې انګیرله چې پر ایران باندې د بریدونو سره ژر به د ایران مشران څه مړه او نور به په تیښته وتښتي، تر ټولو لنډ او د ډاډ وړ ځای به ورته په افغانستان کې اسلامي امارت وي. عاصم منیر ورته ټیټ ډبولی ؤ: د تهران تسلیمي دمخه به پاکستانی پوځیان په کابل کې ناست وي. بیا به د سپتمبر د پېښې وروسته د طالبانو او القاعده غړو سپارلو په څیر به مزی وي: ایرانی آخوندان به یو یو امریکا ته ور تسلیموي او د پرویز مشرف په شان به میلیونونه ډالر ترلاسه کوي. د ایرانی آخوندانو بېي هر ورو تر څوارو طالبانو لوړې اټکل کیدي!

اما حالاتو د هغوی د انتظار په خلاف خپله لار غوره کړه. ایرانی مشرانو د افغانستان د خلکو د مقاومت څخه په الهام، د یرغلګرو د بریدونو په مقابل کې په زړورتیا ودریدل او متجاوزین یې شاتګ ته مجبور کړل. لدې سره پر افغانستان باندې د پاکستانی پوځیانو د بریدونو په اور هم اوبه توي شوې. د نوموړي ستراتيژيکي پلان د نړیوال بعد برسیره، پاکستان په خپل نفوذ کې د څوار افغانستان د ساتلو اراده هم لري.

۲ - پاکستان د افغانستان په اړوند د خپلو رندو ګټو پر بنسټ ولاړه ستراتيژي، د انګریزي استعمار میراث خور په توګه د ستراتيژيکي عمق او فورډ ورد پالیسي، د ګام په ګام وړاندې تګ سیاست پرمخ بیایي. پوځي ستراتيژي یې هم د همدغه سیاست په خدمت کې ده.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولی

-پر افغانستان باندې د رسمي پولې په توګه د ډیورنډ د فرضي کرښې تحمیل د پاکستاني دښمنۍ غوره هدف دی. پر افغانستان باندې د پاکستان د هوايي او توپچي پرله پسې ګوزارونو غوره موخه داده چې د ډیورنډ د کرښې دواړه غاړې پرته سیمې هر څومره چې وکولای شي له اوسیدونکو تخلیه کړي. لدې سره به د سیمې ساتنه ورته آسانه شي او « شتمنه پښتونخوا» به په اسانۍ سره له ستوني تیرولی وشي.

-د افغانستان اوبه خپل استعماري حق ګڼي؛

-په افغانستان کې د ګډوډۍ سره د نیشه یي توکو تولید او سوداګرۍ رونق پیدا کوي او پاکستان د خپلې کلنۍ بودیجې په اندازه د کال شاوخوا لس میلیارده ډالر ګټه ترې پورته کوي؛ د پنجاب حرص یواځې د پښتونخوا د شتمنیو په قبضي سره نه ارضا کیږي، د ټول افغانستان معدنونه او زیرمې هم تر سترګو لاندې لري.

-د هند سره د افغانستان اړیکې باید د پاکستان په هدایت کې وي؛

دا د پاکستان د غوښتنو د اوږد لست څو غوره ټکي دي.

اما په افغانستان کې د اسلامي امارت د واک دوام سره د پاکستان د ستراتیژیک عمق کرنلاره معکوسه نتیجه ورکړه: په افغانستان کې اسلامي امارت اوس د پاکستان د ګټو ساتونکي نه، برخلاف پاکستاني طالبان د پاکستان له پاره عملي ګواښ ګرځیدلی دی. دا د اسلامي امارت د مهارت او فعالیت پایله نه ده، دا د تاریخ جبر دی. ټولنیز بهیر ډیر کله د انسانانو د ذهن او باورونو سره سم پرمخ نه ځي، هغه یوه عیني یعنی د انساني ذهن څخه بهر پروسه ده.

د پاکستان د پوځي ستراتیژي په مقابل کې د اسلامي امارت په غبرګونونو کې د کوم ټاکلي ستراتیژیک پلان نښه او نښانه نه تر سترګو کیږي. همداسې « ټولک په پقرۍ» روان دي!

اسلامي امارت ښايي د خپل پایښت او دوام له پاره له دریو خواوو خورا منندوی وي:

-د اسلامي امارت چارواکي باید د امریکا او اسرائیلو په مقابل کې د ایران د خلکو د مقاومت څخه شکرګزار وي. که نه د ایران له ماتې دمخه به اسلامي امارت د پاکستان له خوا له منځه تللی وو. که څه هم ایرانی مشران د اسلامي امارت سره په خپل چلند کې ریښتیني نه دي؛ د خپلو ژمنو پر خلاف یې تر اوسه په رسمیت نه دی پېژندلی او د محقق په څیر افغان دښمنه څیره او د احمد مسعود په څیر یو بې کفایت انسان ته د «مقاومت» مشرانو په توګه د رسمیت بخشلو هڅه لري.

-د افغانستان خلک باید د لرې پښتونخوا د ټولو ملي او مذهبي ګوندونو او عام ولس څخه منندوی وي؛ د لرې پښتونخوا ټولو ملي او مذهبي ګوندونو، د واکمن تحریک انصاف په شمول، سره ددې چې د پنجابي ښکیلاکي سیاسي جوړښت متشکله برخه دي، بیا هم د افغانستان په ضد د پاکستاني پوځ د جګړې مخالفت کړی دی. د پنجابي پوځ او افغانستان ترمنځ « ښکلي پښتونخوا» د سپر په توګه پرته ده.

-د اسلامي امارت مشران ښايي د شمالي ټلوالې څخه هم سپاس ګزاره وي. ځکه دغو لنډګرو په خپل ناکردو سره د افغانستان خلک دومره وځپل چې اوس د داسې ارتجاعی، ترقي او رفاه ضد قوت لکه اسلامي امارت د واک لاندې هم غلي کرار ناست دي، د لنډګرو د بیا راتګ له بېرې، بغاوت ته زړه نه ښه کوي.

په اوسنیو حالاتو کې د هیواد له پاره د اسلامي امارت رسمي اعلان شوی اقتصاد محوره سیاست خورا ګټور دی، اما په عمل کې د اسلامي امارت سیاست ډیر کله ایډیالوژیک محوره دی. د عصري ښوونځیو په ځای د منځنیو پېړیو مدرسه بازار جوړ دی. په هیواد کې ځینې زیربنايي پروژو کار جریان لري، اما په هیڅ صورت د هیواد اړتیاوو سره، د نړیوالو او آن د سیمې د پرمختګ کاروان سره برابرې نه لري. د اختناق له کبله ځوانان له هیواده تښتي. هیواد په څو غیر مسلکي کسانو او ملایانو ولو که هر څومره هیوادپاله هم وي، پرمختګ نه شي کولای. د ډیورنډ په کرښه د اقتصادي راکړې-ورکړې او د خلکو د تګ-راتګ بندښت، سره ددې چې د پاکستان په اگاهانه اراده شویږي، د پښتنو له پاره نه یواځې ستر اقتصادي زیانونه رسوي، بلکې په اوږدمهال کې ټولنیز ناوړین دي، د همیش له پاره یې سره جلا او بېګانه کوي.

د پاکستان د بریدونو په مقابل کې د ګران هیواد ساتنې له پاره ستراتیژیکه دفاع او مخکې له مخکې د اړتیا په وخت کې د ستراتیژیک برید بشپړ پلان حیاتي ضرورت دی. د ډیورنډ په کرښه، یا په پښتونخوا او بلوچستان کې پوځي هدفونه په نښه کول او له منځه وړل دا تکنیکي فعالیتونه دي چې د پاکستان د ستراتیژیکو موخو مخه نه شي نیولی. که افغانستان د اوس له پاره سیال هوايي ځواک نه لري، د پاکستان د هوايي برتري دمنځه وړلو لارې چارې شته دي. په پنجاب کې د پیلوټانو کورونو پیدا کول او هغه د بریدونو لاندې راوړل، د هغوۍ هوايي پوځ فلج کولی شي. دا کومه خالي بېولالې نه ده. دا کار په دویمه نړیواله جګړه کې انګلیسانو د المان په ضد، د المان په خاوره کې سرته رسولی ؤ. د المان د پوځي کارخانو د ګاریګرانو کورونه یې پیدا او له منځه یې یوړل. پدې توګه یې د المان پوځي صنعت فلج کړ.

د قبایلي سیمو یا ټولې پښتونخوا د خپلواکۍ له پاره د ځایي قوتونو مرسته او ملاتړ، د هند سره په همغږۍ کې، موږ د پاکستان له شړه د همیش له پاره ژغورلی شي.

په سیمه کې د امریکا- انګلیس د کرکیچ ستراتیژي او د پاکستان پوځي ستراتیژي په مقابل کې افغاني دقیقې پوځي ستراتیژي ته اړتیا ده. د ټولو جیو-پولیتیکي، اقتصادي او پوځي پرامترونو په سنجش سره په سیمه کې د امریکا نفوذ

پرله پسې په کمیدو ښکاري. لدې سره ټولې استعماري پاتې شوني د پاکستان په شمول پناه کیدونکي بریښي. یواځې
تیله کول یې پکار دي. ستراتیژیکي لوبې یواځې د قوت لوبې نه دي، بلکې په هماغه کلاسیک مفهوم، د پهلواني لوبې
دي چې څوک په کوم چال دښمن راپرځوي.